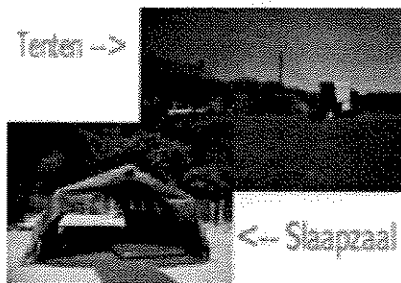

Karel's verslag

De zesde editie van de VVR bijeenkomst Trek 2003 vond plaats aan het natuurgebied "Gerhagen", te Tessenderlo. Wij waren te gast op de terreinen van "De Papenhoeve", een voormalige stoeterij, nu een privé stal met mogelijkheid tot pension.

Het eerste werk bij aankomst op de Trek is, naar aloude gewoonte, het afspannen van de weiden en het opzetten van de tenten voor diegenen die overnachten in een tent. Sommigen onder ons overnachten liever in een slaapzaal, maar wat een verrassing, de slaapzaal bleek een legertent die geplaatst was binnen een verhoogde paddock. Mede door de hoge temperaturen was dit een positieve ervaring voor de neofieten in het kamperen.

Het Papenhoeve-team beschikte over een keuken, opgesteld in een drietal tenten. Onvoorstelbaar hoe die mensen het klaarspeelden om te zorgen dat de 150 deelnemers op tijd en stond aan hun maaltijden geraakten. Overheerlijke maaltij-

den trouwens.

De eerste dag was er een rit gepland naar de Roden Berg, de Schotse bossen de Wetsberg. Voor de ruiters over 16km en de menners wat meer. Uiteindelijk deden de menners er 27km over. De organisatoren hadden een drankstop voorzien mét mobiel toilet, allebei zeer welkom, gezien de

hoge temperaturen.

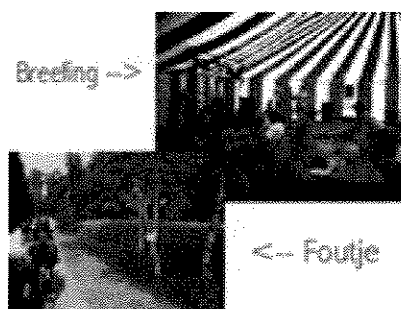
Ondanks het toilet op de stop werd er door deze menners verderop toch nog een sanitaire stop ingelast. Waarschijnlijk met deze warmte wat te veel drankjes genuttigd.

's Morgens en 's avonds mochten wij deze "douche-tram" gebruiken om ons naar de douches van de plaatselijke voetbalclub, een 800-tal meter verder, te brengen.

De maaltijden werden opgediend in buffetvorm, in een grote tent. De eerste dag werd er na het avondmaal nog wat nagekaart over de voorbije dag. Dit diende wel te gebeuren met een minimum aan verlichting, want de zekeringen smolten telkens de grote spots werden aangestoken en toch kon dit de pret niet bederven. Toen er uit de luidsprekers dansmuziek weerklonk begonnen sommigen spontaan te dansen en dit zeker tot 2.00 uur in de nacht.

De tweede dag was er een wandelzoektocht. Zoals altijd was er eerst een briefing in de tent, gevolgd door de inschrijving (per ploeg) voor de tocht.

Er was in de wegbeschrijving voor de menners een klein foutje, zodat deze telkens een blokje om reden om terug op dezelfde plaats te komen. Het Papenhoeve-team had deze foute aanwijzing zelf gezien en bracht op een boom een correctie aan.

Op de wandelzoektocht dienden letters verzameld en vragen in verband met de route beantwoord te worden. Bij de letters stonden dan ook nog eens vragen over paardenkennis.

Het was een echte wandelzoek-

tocht want te vlug afgelegd mistte je veel letters.

De dame met de pet is Imelda Gossuin van de walse tegenhanger van het VVR, nl. het FFE.

De middag-stop was op het men-terrein van de Kempische Aanspanning. Hier diende een praktische proef afgelegd. Over de brug, onder de brug door het water, stoppen en twee tennisballen in een ton werpen, en terug door een plas water naar het vertrekpunt. Niet alle deelnemers geraakten door deze proef, sommige paarden weigerden over de brug te gaan, andere hadden moeite om er over te komen en nog anderen weigerden om door het water te gaan.

Na afloop van de praktische proef kon men zich tegoed doen aan de pic-nic en de paarden aan een frisse emmer water. Ook hier was het

mobiel toilet aanwezig. Niet-deelnemers brachten op deze plaats een bezoek aan de wel-deelnemers en konden zo genieten van het spektakel van de praktische proef.

Drie dagen werd er door

bijna niets anders dan bossen gereden. Hier een prachtig zicht van een dreef. Voor deze dag hadden de Paardenvrienden Gerhagen de uitzonderlijke toestemming gekregen om een deel van het parcours te rijden in de prachtige bossen van de Prins de Merode.

Bij aankomst op de Papenhoeve,

na het afzadelen en verzorgen van de paarden werd er door de verschillende ploegen overlegd om de vragen naar best vermogen op te lossen. Ook werd er aan brainstorming gedaan want met de gevonden letters moest er een woord worden gevormd, nl. ontwormingsmiddel. Na het avondmaal (een grote BBQ) was er een optreden van "De Dotcommers" een groep die weet hoe ambiance in de keet te brengen. Weeral liep het uit tot 2.00u in de ochtend.

Na het voeren der paarden en het ontbijt werd de derde dag vertrokken om terug een rit van 16km(ruiters) of 22km(menners) te rijden.

Een weg die opviel, was deze hiernaast waar een fietspad en een ruiterpad zij aan zij liepen. Waarom kan dit niet meer gedaan worden?

De tussenstop was op de Dassenaarde. Net als op de andere stops ook hier weer een toilet en drank voor de paarden. Eén van onze paarden was onderweg gestruikeld en lichtjes gekwetst. Toen we dat op de stop zegden, werd er onmiddellijk een telefoontje gepleegd om de verbandkist naar de stop te brengen. Waarvoor dank.

Hierboven Olivier, Kim en Karine(?) die de tocht afsluiten. Omdat zij de laatsten zijn weet de